

เทคโนโลยีย้อนยุค : เครื่องมือเชื่อมความสัมพันธ์และลดช่องว่างระหว่างวัย ในครอบครัวยุคดิจิทัล

Retro Technology : Bridging Generations and Strengthening Family Bonds in the Digital Era

Received : 18 November 2024

Revised : 17 December 2024

Accepted : 23 December 2024

พุทธิ เทพประทุม ¹

Puddhi Dhepratum ¹

¹ Ph.d., บริษัท ต้นคิด จำกัด อีเมล : Ton-kit@hotmail.com

¹ Ph.d., Tonkit Co.,Ltd E-mail : Ton-kit@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้อธิบายถึงการใช้เทคโนโลยีย้อนยุคเป็นเครื่องมือในการลดช่องว่างระหว่างวัยและเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวยุคดิจิทัล โดยอธิบายถึงกรณีศึกษาการใช้เทคโนโลยีย้อนยุค 3 รูปแบบ ได้แก่ แผ่นเสียง ไวเนล กล้องฟิล์มและโพลารอยด์ การตัดสินใจเลือกซื้อและซ่อมบำรุงรถยนต์คลาสสิก เทคโนโลยีย้อนยุคเหล่านี้สามารถสร้างพื้นที่การเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสมาชิกต่างวัยในครอบครัว ผ่านการถ่ายทอดความรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และทำกิจกรรมร่วมกัน โดยผู้สูงวัยได้ถ่ายทอดความรู้กับประสบการณ์ ขณะที่เยาวชนได้เรียนรู้ทักษะคู่กับคุณค่าจากอดีต นำไปสู่การพัฒนาความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นทำให้เกิดการลดช่องว่างระหว่างวัยในครอบครัว การศึกษานี้ยังนำเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีย้อนยุคในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวัย เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครอบครัวและสังคมในการใช้เทคโนโลยีย้อนยุคเป็นสะพานเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างคนต่างรุ่นอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ : เทคโนโลยีย้อนยุค, ช่องว่างระหว่างวัย, ความสัมพันธ์ในครอบครัว, การเรียนรู้ระหว่างวัย, สังคมดิจิทัล

Abstract

This article examines the use of retro technology as a tool for bridging generational gaps and strengthening family relationships in the digital age. Through three case studies examining vinyl records, film/Polaroid cameras, and classic car maintenance, we explore how these technologies create shared learning spaces between family members of different generations. The study demonstrates how retro technology facilitates knowledge transfer, experience sharing, and joint activities, with older generations passing down expertise while younger members gain historical skills and values. This interaction leads to stronger family bonds and reduced generational gaps. The research also provides practical guidelines for implementing retro technology in intergenerational relationship building, offering sustainable solutions for families and society to bridge generational divides through technological heritage.

Keyword : Retro Technology, Generational Gap, Family Relationships, Intergenerational Learning, Digital Society

บทนำ

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา สังคมไทยได้เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในโครงสร้างครอบครัว สัดส่วนของครอบครัวเดี่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ครอบครัวขยายมีแนวโน้มลดลง การเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกต่างวัยในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดนิ่งมาโดยตลอด ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทที่สำคัญมากต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ นอกจากการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลที่ส่งผลกระทบต่อภาคสังคม ธุรกิจ และอุตสาหกรรมแล้ว สิ่งที่ได้สังเกตเห็นได้ชัดคือการส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของมนุษย์ในยุคนี้ที่เปลี่ยนไปจากเดิมเป็นอย่างมาก (สิทธิเดช มัยลาภ, 2565) ซึ่ง Prensky (2001) ได้นำเสนอแนวคิดที่น่าสนใจเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างคนรุ่นใหม่ที่เกิดพร้อมกับเทคโนโลยีดิจิทัล (digital natives) และคนรุ่นก่อนที่ต้องปรับตัวเรียนรู้เทคโนโลยีในภายหลัง (digital immigrants) ความแตกต่างนี้ไม่เพียงสะท้อนให้เห็นถึงทักษะในการใช้เทคโนโลยีเท่านั้น แต่ยังรวมถึงรูปแบบการคิด การเรียนรู้ และการสื่อสารที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลให้เกิดช่องว่างระหว่างวัยที่กว้างขึ้นในครอบครัว

Bennett et al. (2008) ได้ทำการศึกษาวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับผลกระทบของความแตกต่างในการใช้เทคโนโลยีระหว่างวัย พบว่าปัญหาสำคัญไม่ได้อยู่ที่ความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียว แต่เป็นเรื่องของมุมมองและทัศนคติที่มีต่อเทคโนโลยี โดยคนรุ่นใหม่มองเทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่ขาดไม่ได้ ในขณะที่คนรุ่นก่อนอาจมองว่าเป็นเพียงเครื่องมือที่ใช้เมื่อจำเป็น ความแตกต่างนี้นำไปสู่การสื่อสารที่ไม่มีประสิทธิภาพและความเข้าใจผิดระหว่างสมาชิกในครอบครัว สอดคล้องกับ ชนัญสุรา อรนพนธ์ อยุธยา (2563) เสริมว่า ท่ามกลางความท้าทายนี้ ได้เกิดปรากฏการณ์ที่น่าสนใจขึ้น นั่นคือการกลับมาของความนิยมในเทคโนโลยีย้อนยุค (retro technology revival) และ Reynolds (2011) ได้วิเคราะห์ปรากฏการณ์นี้ในหนังสือ “Retromania” โดยชี้ให้เห็นว่า การฟื้นคืนของเทคโนโลยีย้อนยุคไม่ใช่เพียงแค่กระแสนิยมชั่วคราว แต่สะท้อนถึงความต้องการที่ลึกซึ้งกว่านั้น นั่นคือความปรารถนาที่จะเชื่อมต่อกับอดีตและสร้างประสบการณ์ที่จับต้องได้ในยุคดิจิทัล

จะเห็นได้ว่า ครอบครัวมีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบจากการใช้เวลาอยู่กับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และสื่อสังคมออนไลน์ การสื่อสารและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวลดลง อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีย้อนยุค เช่น

เครื่องเล่นเพลงแผ่นเสียง เกมคอนโซลรุ่นเก่า และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์คลาสสิก กลับมามีบทบาทสำคัญในการฟื้นฟูความสัมพันธ์และสร้างกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว การนำเทคโนโลยีย้อนยุคมาใช้ในครอบครัวเป็นเครื่องมือในการสร้างบทสนทนาและกิจกรรมที่ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้ โดยเฉพาะในครอบครัวที่ประกอบด้วยคนหลากหลายช่วงอายุ อุปกรณ์เหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้สมาชิกในครอบครัวรู้สึกย้อนเวลากลับไปในวัยเด็ก แต่ยังเปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่ได้เรียนรู้ถึงคุณค่าและประสบการณ์ของคนรุ่นก่อน บทความนี้มีความสำคัญในการชี้ให้เห็นว่า เทคโนโลยีย้อนยุคสามารถเป็นสะพานเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างวัยในครอบครัวได้อย่างไร และสามารถลดช่องว่างระหว่างคนรุ่นใหม่และคนรุ่นเก่าในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลครอบงำ การดำเนินชีวิต โดยการใช้เทคโนโลยีย้อนยุคเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นการมีปฏิสัมพันธ์ การสื่อสาร และการเรียนรู้ร่วมกันในครอบครัว

ช่องว่างระหว่างวัยในครอบครัวยุคดิจิทัล

ความแตกต่างระหว่างวัยในยุคดิจิทัลเป็นปรากฏการณ์ที่มีความซับซ้อนและส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว การศึกษาของ Prensky (2001) ได้นำเสนอมุมมองที่น่าสนใจเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างคนรุ่นใหม่ที่เกิดโตมาพร้อมกับเทคโนโลยีดิจิทัล หรือที่เรียกว่า Digital Natives และคนรุ่นก่อนที่ต้องปรับตัวเรียนรู้เทคโนโลยีในภายหลัง หรือ Digital Immigrants ความแตกต่างนี้ไม่ได้จำกัดอยู่แค่ทักษะในการใช้งานเทคโนโลยีเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงวิถีคิด กระบวนการเรียนรู้ และรูปแบบการสื่อสารที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดย Digital Natives มีลักษณะเฉพาะในการเรียนรู้และใช้ชีวิตที่แตกต่างจากคนรุ่นก่อนอย่างชัดเจน พวกเขามีความสามารถในการประมวลผลข้อมูลหลายอย่างพร้อมกัน สามารถเปลี่ยนความสนใจระหว่างงานต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และมีความคุ้นเคยกับการได้รับข้อมูลและการตอบสนองแบบทันที ในขณะที่ Digital Immigrants มักจะทำงานทีละอย่าง ต้องการเวลาในการประมวลผลข้อมูล และมีความระมัดระวังในการใช้เทคโนโลยีมากกว่า ความแตกต่างนี้นำไปสู่ความเข้าใจผิดและความขัดแย้งในครอบครัว

การศึกษาของ Bennett et al. (2008) ได้วิเคราะห์ผลกระทบของช่องว่างทางดิจิทัลที่มีต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว พบว่าปัญหาหลักไม่ได้อยู่ที่ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี แต่เป็นเรื่องของทัศนคติและมุมมองที่มีต่อเทคโนโลยี คนรุ่นใหม่มองว่าเทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่ขาดไม่ได้ การใช้สมาร์ทโฟน การท่องเที่ยวไปรษณีย์ออนไลน์ หรือการเล่นเกมออนไลน์ เป็นกิจกรรมปกติในชีวิตประจำวัน ในทางตรงกันข้าม ผู้ใหญ่มักมองว่า

เทคโนโลยีเป็นเพียงเครื่องมือที่ใช้เมื่อจำเป็น และอาจมองว่าการใช้เวลากับอุปกรณ์เทคโนโลยีมากเกินไปเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม

ความแตกต่างในการใช้เทคโนโลยียังส่งผลต่อรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว คนรุ่นใหม่มีความคุ้นเคยกับการสื่อสารผ่านข้อความสั้น ๆ อิโมจิ และการแชทแบบทันที ในขณะที่ผู้ใหญ่อาจรู้สึกว่าการสื่อสารในลักษณะนี้ไม่เพียงพอและขาดความลึกซึ้ง นอกจากนี้ การที่สมาชิกในครอบครัวต่างคนต่างจมอยู่กับอุปกรณ์ของตนเอง ยังทำให้เวลาที่ครอบครัวอยู่ร่วมกันมีคุณภาพลดลง แม้จะอยู่ในพื้นที่เดียวกัน แต่ก็อาจไม่ได้มีการปฏิสัมพันธ์ที่มีความหมายระหว่างกัน โดยผลการศึกษาของ Newman และ Hatton-Yeo (2008) ชี้ให้เห็นว่า ช่องว่างทางดิจิทัลยังส่งผลต่อการถ่ายทอดความรู้และภูมิปัญญาระหว่างรุ่น ในอดีต ผู้ใหญ่มักเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์มากกว่า สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับคนรุ่นใหม่ได้ แต่ในยุคดิจิทัล บทบาทนี้กลับสลับกัน โดยเยาวชนมักเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีมากกว่า และบางครั้งต้องเป็นผู้สอนให้ผู้ใหญ่เรียนรู้การใช้งานอุปกรณ์หรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงนี้อาจส่งผลต่อความมั่นใจและบทบาทของผู้ใหญ่ในครอบครัว

อย่างไรก็ตาม ช่องว่างระหว่างวัยในยุคดิจิทัลไม่ได้เป็นอุปสรรคที่ไม่สามารถข้ามผ่านได้ การสร้างความเข้าใจและการยอมรับในความแตกต่าง รวมถึงการหากิจกรรมที่สามารถเชื่อมโยงคนต่างวัยเข้าด้วยกัน เป็นแนวทางสำคัญในการลดช่องว่างนี้ การใช้เทคโนโลยีย้อนยุคเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่น่าสนใจ เนื่องจากสามารถสร้างจุดร่วมระหว่างประสบการณ์ของผู้ใหญ่และความสนใจในสิ่งใหม่ ๆ ของเยาวชน

Sarpong et al. (2019) ได้ศึกษาพบว่า การใช้เทคโนโลยีย้อนยุค เช่น การฟังเพลงผ่านแผ่นเสียงไวนิล หรือการถ่ายภาพด้วยกล้องฟิล์ม สามารถสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ระหว่างคนต่างวัย ผู้ใหญ่สามารถแบ่งปันเรื่องราวและประสบการณ์ในอดีต ในขณะที่เยาวชนสามารถเรียนรู้และสัมผัสกับเทคโนโลยีในรูปแบบที่แตกต่างไปจากชีวิตประจำวัน การทำกิจกรรมร่วมกันเหล่านี้ไม่เพียงช่วยลดช่องว่างระหว่างวัย แต่ยังสร้างความเข้าใจและความผูกพันที่ลึกซึ้งระหว่างสมาชิกในครอบครัว นอกจากนี้ Roy Rillera Marzo (2024) ชี้ให้เห็นว่าครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ระหว่างรุ่น และยังได้รับอิทธิพลจากบรรทัดฐานและนโยบายของสังคมที่ส่งผลต่อการยอมรับและการใช้เทคโนโลยี แนวโน้มที่เกิดขึ้น เช่น การมีส่วนร่วมทางดิจิทัลที่เพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุ แสดงให้เห็นถึงการปรับตัวในยุคดิจิทัล แม้ว่าผู้สูงอายุบางกลุ่มอาจเผชิญกับความยากลำบากและความรู้สึกแปลกแยกต่อเทคโนโลยี แต่กลุ่มอื่น ๆ กลับสามารถปรับตัวและใช้เทคโนโลยี

ในกิจกรรมประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Friemel TN, 2016)

แท้จริงแล้ว สถานะของการสื่อสารดิจิทัลระหว่างรุ่นมีความหลากหลาย ตั้งแต่ผู้สูงอายุที่ขาดการติดต่อทางดิจิทัลจนถึงผู้สูงอายุที่เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี ครอบครัวและชุมชนที่สามารถสร้างการเรียนรู้ทางดิจิทัลร่วมกัน ได้นั้นช่วยลดช่องว่างระหว่างรุ่น อย่างไรก็ตาม อุปสรรคยังคงมีอยู่ เช่น ทัศนคติทางรุ่น ความท้าทายด้านความรู้ทางดิจิทัล และความเข้าใจผิดในโลกดิจิทัล ซึ่งอาจนำไปสู่การแยกทางสังคมและความสัมพันธ์ที่ตึงเครียดระหว่างรุ่น แม้จะมีความท้าทายดังกล่าว แต่กลยุทธ์และความคิดริเริ่มที่มุ่งลดช่องว่างทางดิจิทัลระหว่างรุ่นกำลังแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการสร้างการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เทคโนโลยีย้อนยุคจึงกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรุ่น โดยช่วยกระตุ้นการปฏิสัมพันธ์ การสื่อสาร และการเรียนรู้ร่วมกันในครอบครัว ลดช่องว่างระหว่างวัย และสร้างประสบการณ์ที่มีคุณค่าในยุคดิจิทัล นอกจากนี้ ในการก้าวข้ามช่องว่างระหว่างวัยในยุคดิจิทัล สิ่งสำคัญคือการสร้างสมดุลระหว่างการยอมรับความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและการรักษาคุณค่าของความสัมพันธ์ในครอบครัว การเปิดใจเรียนรู้ซึ่งกันและกัน การให้เวลากับกิจกรรมที่ทำร่วมกัน และการสร้างพื้นที่ปลอดภัยสำหรับการสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จะช่วยให้ครอบครัวสามารถใช้ชีวิตร่วมกันได้อย่างมีความสุขในยุคดิจิทัล

❖ ความสนใจในสิ่งย้อนยุค

ปรากฏการณ์การกลับมาของความนิยมในสิ่งย้อนยุคในสังคมร่วมสมัย เป็นหัวข้อที่ได้รับความสนใจอย่างมากในแวดวงวิชาการและการตลาด Simon Reynolds (2011) ในหนังสือ “Retromania” ได้วิเคราะห์ปรากฏการณ์นี้ อย่างลึกซึ้ง โดยชี้ให้เห็นว่าความสนใจในสิ่งย้อนยุคไม่ใช่เพียงแค่แฟชั่นที่เกิดขึ้นชั่วคราว แต่เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมที่สะท้อนความต้องการที่ลึกซึ้งของผู้คนในยุคดิจิทัล

การศึกษาของ Routledge et al. (2012) เกี่ยวกับจิตวิทยาของความถวิลหาอดีต (Nostalgia) ได้เผยให้เห็นว่า ความรู้สึกถวิลหาอดีตไม่ได้เป็นเพียงอารมณ์ความรู้สึกธรรมดา แต่เป็นกลไกทางจิตวิทยาที่มีความสำคัญในการสร้างความหมายให้กับชีวิต โดยเฉพาะในยุคที่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ความถวิลหาอดีตช่วยให้ผู้คนรู้สึกมีที่ยึดเหนี่ยวและเชื่อมโยงกับรากเหง้าของตนเอง

ในกลุ่มคนรุ่นใหม่ ความสนใจในเทคโนโลยีย้อนยุคมีลักษณะที่น่าสนใจ พวกเขาไม่ได้เติบโตมาในยุคที่ใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ แต่กลับรู้สึกดึงดูดใจกับคุณลักษณะเฉพาะของอุปกรณ์อนาล็อก เช่น เสียงที่อบอุ่นของแผ่นเสียงไวเนล

ความท้าทายในการถ่ายภาพด้วยกล้องฟิล์ม หรือความพิถีพิถันในการดูแลรักษารถยนต์คลาสสิก Brown et al. (2003) พบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความสนใจนี้คือ

- **ความต้องการประสบการณ์ที่แตกต่าง :** ในยุคที่ทุกอย่างเป็นดิจิทัลและทำได้ง่าย การได้สัมผัสกับกระบวนการที่ซับซ้อนและต้องใช้ทักษะกลับสร้างความรู้สึกพิเศษและมีคุณค่า

- **การแสวงหาความจริงแท้ :** เทคโนโลยีย้อนยุคมักถูกมองว่ามีความ “authentic” มากกว่าเทคโนโลยีดิจิทัล เพราะผู้ใช้สามารถเห็นและเข้าใจกลไกการทำงานได้อย่างชัดเจน

- **การสร้างอัตลักษณ์ :** การใช้เทคโนโลยีย้อนยุคเป็นวิธีหนึ่งในการแสดงออกถึงรสนิยมและตัวตน โดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่ต้องการแยกตัวออกจากกระแสหลัก

ปรากฏการณ์นี้ยังส่งผลต่อตลาดและการบริโภค Brown et al. (2003) ได้ศึกษาการฟื้นคืนชีพของแบรนด์ย้อนยุค (Retro Branding) และพบว่าผู้บริโภคไม่ได้ซื้อเพียงผลิตภัณฑ์ แต่กำลังซื้อประสบการณ์และความทรงจำ การตลาดของสินค้าย้อนยุคจึงไม่ได้เน้นที่ฟังก์ชันการใช้งานเพียงอย่างเดียว แต่เน้นการเล่าเรื่องและการสร้างความเชื่อมโยงทางอารมณ์ ในขณะที่ Sarpong et al. (2019) ได้ศึกษาการกลับมาของแผ่นเสียงไวโนลในยุคดิจิทัล และพบว่าปรากฏการณ์นี้เกิดจากการผสมผสานระหว่างความต้องการทางกายภาพ (การได้สัมผัสและเป็นเจ้าของวัตถุที่จับต้องได้) และความต้องการทางสังคม (การเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่มีความสนใจร่วมกัน) นอกจากนี้ การฟังเพลงจากแผ่นเสียงยังกลายเป็นกระบวนการทางสังคมที่สร้างโอกาสในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้คน

ในบริบทของครอบครัว ความสนใจในเทคโนโลยีย้อนยุคได้สร้างโอกาสใหม่ในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างวัย การที่คนรุ่นใหม่สนใจในสิ่งที่คนรุ่นก่อนคุ้นเคย ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างกัน ผู้ใหญ่สามารถแบ่งปันความรู้และทักษะที่สั่งสมมา ในขณะที่เยาวชนนำมุมมองใหม่ ๆ มาผสมผสาน ก่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันที่มีความหมาย อย่างไรก็ตาม Newman และ Hatton-Yeo (2008) เตือนว่าการใช้เทคโนโลยีย้อนยุคในการเชื่อมความสัมพันธ์จะต้องทำอย่างเหมาะสมและคำนึงถึงความสนใจของทุกฝ่าย ไม่ควรเป็นการบังคับหรือยึดเย็ด แต่ควรเป็นการค้นพบและเรียนรู้ร่วมกัน การสร้างกิจกรรมที่สนุกและมีความหมายจะช่วยให้การใช้เทคโนโลยีย้อนยุคเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการลดช่องว่างระหว่างวัยในครอบครัว

การเรียนรู้ระหว่างวัยในครอบครัว

การเรียนรู้ระหว่างวัยในครอบครัวเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความสัมพันธ์และการถ่ายทอดภูมิปัญญาระหว่างสมาชิกต่างรุ่น Newman และ Hatton-Yeo (2008) ได้นำเสนอทฤษฎีการเรียนรู้ระหว่างวัยที่ชี้ให้เห็นว่า การแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างคนต่างวัยไม่เพียงช่วยในการถ่ายทอดความรู้ แต่ยังสร้างความเข้าใจและความผูกพันที่ลึกซึ้งระหว่างสมาชิกในครอบครัว

ในยุคดิจิทัล การเรียนรู้ระหว่างวัยมีลักษณะที่น่าสนใจและแตกต่างไปจากอดีต บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนไม่ได้ถูกกำหนดตายตัวโดยอายุหรือประสบการณ์เพียงอย่างเดียว คนรุ่นใหม่อาจเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ด้านเทคโนโลยีให้กับผู้ใหญ่ ในขณะที่ผู้ใหญ่สามารถแบ่งปันประสบการณ์ชีวิตและภูมิปัญญาดั้งเดิมให้กับคนรุ่นใหม่ การแลกเปลี่ยนความรู้ในลักษณะนี้ช่วยสร้างความเคารพและการยอมรับซึ่งกันและกัน

การศึกษาของ Bennett et al. (2008) พบว่า การเรียนรู้ระหว่างวัยที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญหลายประการ ประการแรกคือการสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้างและปลอดภัย ที่สมาชิกทุกคนรู้สึกสบายใจที่จะแสดงความคิดเห็นและแบ่งปันประสบการณ์ ประการที่สองคือการเลือกหัวข้อหรือกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจของทั้งสองฝ่าย และประการที่สามคือการมีเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน

เทคโนโลยีอันยุคได้กลายเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสร้างการเรียนรู้ระหว่างวัย Routledge et al. (2012) อธิบายว่า การใช้อุปกรณ์หรือเทคโนโลยีที่คุ้นเคยกับผู้ใหญ่แต่แปลกใหม่สำหรับเยาวชน สามารถสร้างพื้นที่แห่งการแลกเปลี่ยนที่สมดุล ผู้ใหญ่รู้สึกมั่นใจในการถ่ายทอดความรู้ เพราะเป็นสิ่งที่ตนเองคุ้นเคย ในขณะที่เยาวชนรู้สึกตื่นเต้นที่ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ที่แตกต่างไปจากประสบการณ์ปกติ

นอกจากนี้ การเรียนรู้ระหว่างวัยยังมีประโยชน์ในแง่ของการพัฒนาทักษะทางสังคมและอารมณ์ Brown et al. (2003) พบว่า การทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างสมาชิกต่างวัยช่วยพัฒนาความเข้าใจในมุมมองที่แตกต่าง ความอดทน และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เยาวชนได้เรียนรู้คุณค่าของประสบการณ์และภูมิปัญญาจากรุ่นก่อน ในขณะที่ผู้ใหญ่ได้เปิดรับความคิดและมุมมองใหม่ ๆ จากคนรุ่นใหม่

การสร้างโอกาสในการเรียนรู้ระหว่างวัยในครอบครัวไม่จำเป็นต้องเป็นกิจกรรมที่ซับซ้อนหรือต้องลงทุนสูง Reynolds (2011) เสนอว่า การเริ่มต้นจากสิ่งเล็ก ๆ ที่อยู่ในความสนใจร่วมกัน เช่น การฟังเพลงจากแผ่นเสียง การช่อมแซมของเก่า หรือการทำอาหารตามสูตรดั้งเดิม สามารถเป็นจุดเริ่มต้น

ของการเรียนรู้ระหว่างวัยที่มีความหมาย สิ่งสำคัญคือการสร้างพื้นที่และเวลาที่เหมาะสมสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการเปิดใจยอมรับในความแตกต่างระหว่างกัน

การเรียนรู้ระหว่างวัยในครอบครัวจึงไม่เพียงเป็นการถ่ายทอดความรู้และทักษะ แต่เป็นกระบวนการสร้างความเข้าใจ ความผูกพัน และการยอมรับซึ่งกันและกัน ในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสูงในชีวิตประจำวัน การใช้เทคโนโลยีย้อนยุคเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ระหว่างวัยจึงเป็นทางเลือกที่น่าสนใจในการเชื่อมโยงคนต่างรุ่นเข้าด้วยกัน และสร้างครอบครัวที่เข้มแข็งและมีความสุข

เทคโนโลยีย้อนยุคกับการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว

การนำเทคโนโลยีย้อนยุคมาใช้ในครอบครัวไม่เพียงเป็นการรื้อฟื้นอุปกรณ์จากอดีต แต่ยังเป็นการสร้างสะพานเชื่อมระหว่างคนต่างวัย ผ่านประสบการณ์การเรียนรู้และกิจกรรมร่วมกัน กรณีศึกษาต่อไปนี้แสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีย้อนยุคสามารถเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจ และกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ผ่านการแบ่งปันความรู้ ทักษะ และช่วงเวลาแห่งความทรงจำร่วมกัน โดย Gülen Sarial-Abi (2017) ศึกษาเรื่องการบริโภคแบบวินเทจ (Vintage Consumption) และพบว่าการบริโภคสินค้าวินเทจช่วยลดผลกระทบทางจิตใจจากภัยคุกคามต่อครอบครัวของชีวิต การศึกษาวิจัย 6 ชิ้นแสดงให้เห็นว่าสินค้าวินเทจสามารถสร้างการเชื่อมโยงทางจิตใจระหว่างอดีต ปัจจุบัน และอนาคต การบริโภคสินค้าวินเทจจึงเป็นการตอบสนองความต้องการเชิงจิตวิทยาในการสร้างความเชื่อมโยงข้ามกาลเวลา บทบาทของสินค้าวินเทจในฐานะสัญลักษณ์ของยุคอดีตที่ยังคงมีความหมายในปัจจุบันและอนาคต ช่วยให้ผู้บริโภคสามารถจัดการกับความรู้สึกที่เกิดจากการหยุดชะงักทางความหมายในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เทคโนโลยีย้อนยุคในครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกต่างวัย โดยเป็นสื่อกลางที่สร้างโอกาสให้เกิดการเรียนรู้ การแบ่งปันประสบการณ์ และการเชื่อมโยงทางจิตใจ การบริโภคหรือใช้งานสินค้าวินเทจ เช่น รถยนต์คลาสสิก ไม่เพียงนำไปสู่การฟื้นฟูความทรงจำในอดีต แต่ยังสร้างความหมายใหม่ให้กับชีวิตในปัจจุบันและอนาคต สะท้อนให้เห็นว่าเทคโนโลยีย้อนยุคไม่ใช่เพียงความหวงหวาดอดีต แต่ยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์อันยั่งยืนในครอบครัวอย่างมีคุณค่า

กรณีศึกษาที่ 1 แผ่นเสียงไวนิลกับการแบ่งปันวัฒนธรรมดนตรี

ในยุคดิจิทัลที่เต็มไปด้วยการสตรีมมิ่ง สื่อกายภาพอย่างแผ่นเสียงไวนิลกลับมาได้รับความนิยมอย่างสูง โดยเฉพาะในการเป็นกิจกรรมที่ครอบครัวสามารถแบ่งปันร่วมกัน จากข้อมูลของ Richter (2024) พบว่าอัลบั้มที่ขายดีที่สุดในปี 2022 สะท้อนให้เห็นการผสมผสานระหว่างศิลปินร่วมสมัยอย่าง Taylor Swift, Harry Styles และ Olivia Rodrigo กับศิลปินระดับตำนานอย่าง Fleetwood Mac, Michael Jackson และ The Beatles โดย Taylor Swift สามารถขายแผ่นเสียงได้เกือบล้านแผ่น ตามด้วย Harry Styles ที่ขายได้ 480,000 แผ่น (Richter, 2024)

ปรากฏการณ์นี้แสดงให้เห็นว่าแผ่นเสียงได้กลายเป็นสะพานเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างวัย โดยผู้ปกครองสามารถแนะนำดนตรีคลาสสิกให้กับลูกหลาน Gen Z ขณะที่เยาวชนก็สามารถแบ่งปันดนตรีร่วมสมัยกับผู้ใหญ่ได้ ตัวอย่างเช่น อัลบั้ม Harry's House ที่ทั้งผู้ใหญ่วัย 40 และเด็กอายุ 5 ขวบสามารถสนุกไปด้วยกันได้ หรือ folklore ของ Taylor Swift ที่มีเสน่ห์ดึงดูดผู้ฟังทุกวัย สะท้อนให้เห็นว่าความรักในดนตรีสามารถข้ามผ่านช่องว่างระหว่างวัยและสร้างประสบการณ์ร่วมกันระหว่างสมาชิกในครอบครัวได้อย่างมีความหมาย (Britt, 2023)

ภาพ 1

กิจกรรมการเลือกแผ่นเสียงร่วมกันของสมาชิกในครอบครัว

หมายเหตุ. จาก “The best-selling vinyl records in 2022 reveal a very surprising trend” by Ryan Britt, 2024, Fatherly, (<https://www.fatherly.com/entertainment/best-selling-vinyl-records-2022-taylor-swift-the-beatles-fleetwood-mac>)

การศึกษาของ Sarpong et al. (2019) ได้วิเคราะห์ปรากฏการณ์การใช้แผ่นเสียงไวนิลในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกต่างวัยในครอบครัว พบว่าแผ่นเสียงไวนิลสร้างโอกาสในการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนระหว่างวัยผ่านกระบวนการที่มีลักษณะเฉพาะหลายประการ

ประการแรก กระบวนการฟังเพลงผ่านแผ่นเสียงมีขั้นตอนที่ซับซ้อนและต้องการความใส่ใจ ตั้งแต่การทำความสะอาดแผ่น การจัดการกับเครื่องเล่น และการดูแลรักษาอุปกรณ์ ซึ่ง Reynolds (2011) พบว่าขั้นตอนเหล่านี้เปิดโอกาสให้เกิดการถ่ายทอดความรู้และทักษะระหว่างรุ่น โดยผู้ใหญ่สามารถแบ่งปันประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการดูแลอุปกรณ์เหล่านี้

ประการที่สอง Brown et al. (2003) ชี้ให้เห็นว่าการฟังแผ่นเสียงสร้างพื้นที่ทางสังคมที่เอื้อต่อการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมดนตรีระหว่างรุ่น เนื่องจากธรรมชาติของการฟังแผ่นเสียงที่ต้องใช้เวลาและความตั้งใจ ทำให้เกิดโอกาสในการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างการฟัง

การศึกษาของ Routledge et al. (2012) ยังพบว่าแผ่นเสียงกระตุ้นการแลกเปลี่ยนความทรงจำและประสบการณ์ระหว่างรุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ใหญ่มักแบ่งปันเรื่องราวและบริบททางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับดนตรี ในขณะที่เยาวชนนำเสนอมุมมองและการตีความในบริบทร่วมสมัย การแลกเปลี่ยนนี้ช่วยสร้างความเข้าใจและการยอมรับในความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างรุ่น

Newman และ Hatton-Yeo (2008) วิเคราะห์ว่าการใช้แผ่นเสียงในครอบครัวยังช่วยพัฒนาทักษะสำคัญหลายประการ เช่น ทักษะการฟังอย่างตั้งใจ ความอดทนในการดูแลรักษาอุปกรณ์ และการสื่อสารระหว่างวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาความสามารถในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้สึกระหว่างสมาชิกต่างวัยในครอบครัว

งานวิจัยยังพบว่าแผ่นเสียงสร้างกิจกรรมร่วมที่มีความหมายระหว่างสมาชิกในครอบครัว เช่น การไปเลือกซื้อแผ่นเสียงด้วยกัน การจัดการคอลเลกชันร่วมกัน หรือการจัดกิจกรรมฟังเพลงในครอบครัว Sarpong et al. (2019) ระบุว่ากิจกรรมเหล่านี้ช่วยสร้างความผูกพันและความเข้าใจระหว่างรุ่นผ่านความสนใจร่วมในดนตรีและการสะสม

จากการศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าแผ่นเสียงไวนิลไม่เพียงเป็นอุปกรณ์เล่นดนตรี แต่เป็นเครื่องมือทางวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงผู้คนต่างวัยเข้าด้วยกัน ผ่านกระบวนการที่ต้องใช้เวลา ความใส่ใจ และการมีส่วนร่วม ซึ่งนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจที่ลึกซึ้งระหว่างสมาชิกในครอบครัว

กรณีศึกษาที่ 2 การถ่ายภาพด้วยกล้องฟิล์มและโพลารอยด์

การถ่ายภาพด้วยกล้องฟิล์มได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างวัย โดยการศึกษารายงานของ Bennett et al. (2008) พบว่ากระบวนการถ่ายภาพแบบอนาล็อกสร้างโอกาสในการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนระหว่างสมาชิกต่างรุ่นในครอบครัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรณีศึกษาของครอบครัว Multeau จากประเทศฝรั่งเศส นำเสนอตัวอย่างความสำเร็จในการใช้การถ่ายภาพฟิล์มเป็นสื่อกลางในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างพ่อและลูกสาว Philippe Multeau นักออกแบบกราฟิกและช่างภาพฟิล์มมือสมัครเล่น ได้ปลูกฝังความรักในการถ่ายภาพฟิล์มให้กับ Zoé ลูกสาว โดยเริ่มจากการมอบกล้อง La Sardinia ให้เป็นของขวัญวันเกิดครบ 11 ปี แม้อันในช่วงแรก Zoé จะยังไม่ได้สนใจอย่างจริงจัง แต่เมื่ออายุ 19 ปี เธอได้กลับมานสนใจการถ่ายภาพฟิล์มอีกครั้งจากอิทธิพลของเพื่อนที่มหาวิทยาลัย ทำให้ Philippe ตัดสินใจซื้อกล้อง Canon AE-1 มือสองให้เธอ

การแบ่งปันความหลงใหลในการถ่ายภาพฟิล์มได้สร้างมิติใหม่ให้กับความสัมพันธ์ระหว่างพ่อและลูก โดย Philippe ได้สอนเทคนิคการถ่ายภาพพื้นฐานให้กับ Zoé เช่น การตั้งค่าความเร็วชัตเตอร์และรูรับแสงเพื่อควบคุมระยะชัดลึก ขณะที่เขาก็ได้เรียนรู้มุมมองใหม่ ๆ จากลูกสาว โดยเฉพาะแนวคิด “don’t think, just shoot” ที่สะท้อนความเป็นธรรมชาติและความสดใหม่ในการถ่ายภาพของคนรุ่นใหม่ ปัจจุบันแม้ Zoé จะไปเรียนแลกเปลี่ยนที่เกาหลีใต้ แต่ทั้งคู่ยังคงแบ่งปันความรักในการถ่ายภาพผ่านการพูดคุยเรื่องฟิล์มและแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับภาพถ่ายของกันและกัน สะท้อนให้เห็นว่าความหลงใหลในศิลปะแบบอนาล็อกสามารถเป็นสะพานเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างวัยได้อย่างยั่งยืน (Shhquiet, 2022)

Routledge et al. (2012) ชี้ให้เห็นว่าการถ่ายภาพด้วยกล้องฟิล์มมีคุณลักษณะเฉพาะที่ส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างวัย ประการแรกคือความซับซ้อนของเทคนิคการถ่ายภาพ ที่ต้องอาศัยความเข้าใจในเรื่องการวัดแสง การเลือกความเร็วชัตเตอร์ และการปรับรูรับแสง ซึ่งเป็นโอกาสให้ผู้ใหญ่ได้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้กับเยาวชน ประการที่สองคือข้อจำกัดของจำนวนภาพในแต่ละม้วนฟิล์ม ที่ทำให้ผู้ถ่ายต้องใช้ความคิดและความประณีตในการเลือกจังหวะถ่ายภาพ

การศึกษาของ Brown et al. (2003) พบว่ากระบวนการล้างฟิล์มและอัดภาพเป็นกิจกรรมที่สร้างการเรียนรู้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ หอ้อมมีดีกลายเป็นพื้นที่แห่งการถ่ายทอดความรู้ทางเทคนิค การทดลอง และการสร้างสรรค์ร่วมกัน เยาวชนได้เรียนรู้กระบวนการทางเคมี การควบคุมแสง และการสร้างภาพถ่ายจากผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ ในขณะที่เดียวกัน เยาวชนก็มักนำเสนอ

ภาพ 2

ภาพถ่ายด้วยกล้องฟิล์ม Lomography ของพ่อ และลูกสาวครอบครัว Multeau

หมายเหตุ. จาก “My most popular photos” by Zoé Multeau, 2024, Lomography, (<https://www.lomography.com/homes/lilizoe>)

มุมมองสร้างสรรค์และการทดลองเทคนิคใหม่ ๆ ที่ผสมผสานความรู้ดั้งเดิมกับแนวคิดร่วมสมัย

Newman และ Hatton-Yeo (2008) วิเคราะห์ว่าการถ่ายภาพด้วยกล้องฟิล์มยังช่วยพัฒนาทักษะสำคัญหลายประการ เช่น ความอดทน การวางแผน และการแก้ปัญหา เนื่องจากผู้ถ่ายไม่สามารถเห็นผลลัพธ์ได้ทันที การรอคอยผลจากการล้างฟิล์มสร้างความตื่นเต้นและความคาดหวังร่วมกัน อีกทั้งความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นยังเป็นโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะร่วมกัน

Sarpong et al. (2019) ยังพบว่าการถ่ายภาพด้วยกล้องฟิล์มสร้างกิจกรรมร่วมที่มีความหมายระหว่างสมาชิกในครอบครัว เช่น การวางแผนถ่ายภาพ การเดินทางไปถ่ายภาพด้วยกัน และการจัดเก็บภาพถ่ายเป็นอัลบั้มครอบครัว กิจกรรมเหล่านี้ไม่เพียงสร้างความทรงจำร่วมกัน แต่ยังช่วยบันทึกประวัติศาสตร์ครอบครัวผ่านภาพถ่าย

ในกรณีของกล้องโพลารอยด์ Reynolds (2011) พบว่าแม้จะมีกระบวนการที่ง่ายกว่า แต่ความพิเศษของการได้ภาพถ่ายทันทีก็สร้างประสบการณ์ร่วมที่น่าตื่นเต้น การรอคอยภาพค่อย ๆ ปรากฏบนแผ่นฟิล์มกลายเป็นช่วงเวลาแห่งการแบ่งปันความรู้สึกและความคิดเห็นระหว่างผู้ถ่ายและผู้ร่วมถ่ายภาพ

จากการศึกษาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการถ่ายภาพด้วยกล้องฟิล์มและโพลารอยด์เป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างวัยผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ซับซ้อน การสร้างสรรค์ร่วมกัน และการบันทึกความทรงจำครอบครัว ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาทักษะและความเข้าใจระหว่างสมาชิกต่างรุ่น

กรณีศึกษาที่ 3 การตัดสินใจเลือกซื้อ ดูแลและซ่อมบำรุงรถยนต์คลาสสิก

รถยนต์คลาสสิก โดยเฉพาะรถเต่าโพล์สวาเกน ได้กลายเป็นสื่อกลางที่มีประสิทธิภาพในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกต่างวัยในครอบครัว Newman และ Hatton-Yeo (2008) พบว่า การซ่อมและดูแลรถคลาสสิกสร้างพื้นที่แห่งการเรียนรู้ร่วมกันที่เป็นธรรมชาติ เปิดโอกาสให้เกิดการสื่อสารหลายระดับ ทั้งการถ่ายทอดความรู้ทางเทคนิค การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิต และการแบ่งปันความรู้สึกนึกคิด โดยพุทธิ เทพประทุม (2566) ได้การออกแบบนิทรรศการรถยนต์โบราณและของสะสมภายใต้แนวคิด “กาลปิตินฤมิตพุทธิภิรมย์” เป็นการผสมผสานศาสตร์ด้านการออกแบบเชิงสัญลักษณ์ การวิเคราะห์เชิงนอสตัลเจีย (Nostalgia) และสุนทรียศาสตร์เพื่อสร้างความประทับใจและคุณค่าในใจของผู้ชม โดยระบุว่ารถยนต์โบราณสามารถเชื่อมโยงความทรงจำและความรู้สึกในยุคอดีต โดยเฉพาะรถยนต์โบราณที่ถูกนำเสนอในสื่อภาพยนตร์และวัฒนธรรมร่วมสมัย โดยรถยนต์โบราณไม่ได้เป็นเพียงวัตถุที่มีคุณค่าในเชิงกายภาพ แต่ยังเป็นตัวแทนของ “สัญลักษณ์” ที่สื่อถึงประวัติศาสตร์ ความทรงจำ และอารมณ์ของแต่ละยุคสมัย

กระบวนการเริ่มต้นจากความสนใจของคนรุ่นใหม่ในรถคลาสสิก Brown et al. (2003) ชี้ให้เห็นว่า การศึกษาค้นคว้าข้อมูล วิเคราะห์ และตัดสินใจเลือกรถที่เหมาะสม เป็นโอกาสให้ผู้ใหญ่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษาและแบ่งปันประสบการณ์ ขณะเดียวกัน ความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีในการค้นหาข้อมูลและเชื่อมต่อกับชุมชนออนไลน์ของคนรุ่นใหม่ ก็ช่วยสร้างการยอมรับในความสามารถระหว่างวัย

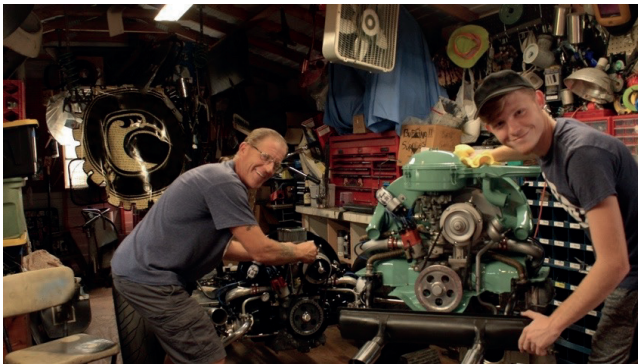
Routledge et al. (2012) วิเคราะห์ว่า การทำงานร่วมกันในการซ่อมบำรุงรถคลาสสิกสร้างพลวัตความสัมพันธ์ที่พัฒนาขึ้นเป็นลำดับ เริ่มจากการที่ผู้ใหญ่เป็นผู้ดำเนินการสอนทักษะพื้นฐาน จากนั้นค่อย ๆ ถอยห่างให้ลูกหลานได้ทดลองแก้ปัญหาด้วยตนเอง แต่ยังคงอยู่ในระยะที่พร้อมให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น Bennett et al. (2008) พบว่า วิธีการนี้ไม่เพียงสร้างความมั่นใจและความสามารถในการพึ่งพาตนเอง แต่ยังสร้างความผูกพันที่ลึกซึ้งระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

กรณีศึกษาที่โดดเด่นคือครอบครัวแอมเมอร์แมน (Ammerman) ในฟลอริดา สหรัฐอเมริกา ที่พ่อและลูกชายร่วมกันบูรณะรถโฟล์คสวาเกนคลาสสิก โดยเริ่มจากความหลงใหลในรถโฟล์คสวาเกนของเกรกก์ แอมเมอร์แมน (Greg Ammerman) อดีตช่างยนต์ทหาร ที่ได้ถ่ายทอดความรักนี้สู่ดอลตัน (Dalton) ลูกชายคนเล็ก ผ่านการร่วมกันบูรณะรถคาร์มันน์ ซูเปอร์บีเทิลปี 1978 (Karmann Convertible Super Beetle) ในปี 2015 ความสำเร็จจากโครงการแรกนำไปสู่การริเริ่มโครงการที่สอง เมื่อดอลตันตัดสินใจทำงานพิเศษเพื่อซื้อรถบีเทิลปี 1972 มาบูรณะร่วมกับพ่อ แม้จะประสบอุบัติเหตุสูญเสียรถไปในการขับครั้งแรก แต่ประสบการณ์ร่วมกันนั้นก็กลับยิ่งเสริมสร้างความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

ความสำเร็จของครอบครัวแอมเมอร์แมนเกิดจากการผสมผสานความถนัดที่แตกต่างระหว่างวัยได้อย่างลงตัว โดยเกรกก์ดูแลงานช่าง ขณะที่ดอลตันใช้ทักษะด้านการสื่อสารและเทคโนโลยีดิจิทัลในการบันทึกและเผยแพร่กระบวนการบูรณะรถผ่านสื่อสังคมออนไลน์ จนสามารถสร้างชุมชนของผู้สนใจรถโฟล์คสวาเกนคลาสสิกและพัฒนาต่อยอดเป็นธุรกิจครอบครัว กรณีศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าการทำกิจกรรมร่วมกันผ่านเทคโนโลยีย้อนยุคไม่เพียงช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างพ่อลูก แต่ยังสามารถสร้างโอกาสในการพัฒนาทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างคนต่างวัยได้อย่างมีความหมายและยั่งยืน (Volkswagen Newsroom, 2020)

ภาพ 3

ครอบครัวแอมเมอร์แมน (Ammerman) ร่วมกันบูรณะรถโฟล์คสวาเกนคลาสสิก

หมายเหตุ. จาก “A Florida father-son mechanic duo restores vintage Volkswagens” by Volkswagen, 2020, Volkswagen Newsroom. (<https://www.conceptcarz.com/a37627/restore-vintage-volkswagens.aspx>).

การเผชิญความท้าทายและความสำเร็จร่วมกันในการซ่อมแซมรถ สร้างประสบการณ์ที่มีคุณค่าต่อทั้งสองฝ่าย Sarpong et al. (2019) พบว่า สมาชิก รุ่นใหม่ของครอบครัวได้เรียนรู้คุณค่าของความอดทน การประหยัด และการดูแลรักษาทรัพยากร ขณะที่ผู้อาวุโสได้เห็นการเติบโตและพัฒนาการของ ลูกหลาน การแบ่งปันช่วงเวลาแห่งความภาคภูมิใจเมื่องานสำเร็จ หรือการ ร่วมกันแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดอุปสรรค ล้วนเป็นประสบการณ์ที่สร้างสายใยความ ผูกพันระหว่างวัย โดย Reynolds (2011) เน้นย้ำว่า ความสัมพันธ์ที่พัฒนา ขึ้นผ่านการซ่อมบำรุงรถคลาสสิกมีความยั่งยืน เนื่องจากการเรียนรู้ผ่านการ ปฏิบัติจริงที่ทั้งสองฝ่ายมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง คนรุ่นใหม่ได้เรียนรู้การ วางแผนทางการเงิน การตัดสินใจลงทุน และการแก้ปัญหาในสถานการณ์จริง ขณะที่ผู้อาวุโสได้มีโอกาสดำเนินชีวิตผ่านการทำงานร่วมกัน ดังนั้น การซ่อมและดูแลรถคลาสสิกจึงไม่เพียงเป็นกิจกรรมทางเทคนิค แต่ เป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวัยที่มีความหมาย ผ่านการแบ่ง ปันความรู้ ประสบการณ์ และช่วงเวลาแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน สร้างรากฐาน สำคัญในการพัฒนาทั้งทักษะชีวิตและความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ยั่งยืน

แนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีย้อนยุคในการสร้างความสัมพันธ์

การนำเทคโนโลยีย้อนยุคมาใช้ในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างวัยนั้น ต้องอาศัยการวางแผนและการดำเนินการอย่างเป็นระบบ Routledge et al. (2012) ชี้ให้เห็นว่าความสำเร็จของการใช้เทคโนโลยีย้อนยุคไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัว อุปกรณ์เพียงอย่างเดียว แต่ยังคงคำนึงถึงวิธีการนำมาประยุกต์ใช้ที่เหมาะสม กับบริบทของแต่ละครอบครัว

การศึกษาของ Newman และ Hatton-Yeo (2008) พบว่า การสร้าง กิจกรรมที่มีความหมายผ่านเทคโนโลยีย้อนยุคต้องอาศัยการผสมผสานระหว่าง หลักการพื้นฐานที่สำคัญและการออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสม โดยต้องคำนึง ถึงทั้งมิติด้านกายภาพของพื้นที่และอุปกรณ์ มิติด้านเวลาและความต่อเนื่อง ของกิจกรรม ตลอดจนมิติด้านจิตวิทยาที่ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์และการ เรียนรู้ร่วมกันระหว่างสมาชิกต่างวัย การทำความเข้าใจและนำหลักการเหล่านี้ ไปปฏิบัติจะช่วยให้การใช้เทคโนโลยีย้อนยุคเป็นเครื่องมือในการเชื่อมความ สัมพันธ์ระหว่างวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับ Margaret E. Morris (2020) ชี้ให้เห็นว่า ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ความกังวลเกี่ยวกับการใช้งาน เทคโนโลยีได้กระตุ้นให้เกิดแนวทางการจำกัดเวลาหน้าจอแบบเหมารวม อย่างไรก็ตาม แนวทางที่ประสบความสำเร็จในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนา ความสัมพันธ์นั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของความสัมพันธ์แต่ละแบบ โดยมีจุดร่วม สำคัญ เช่น การใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือเปิดประเด็นสนทนาที่ละเอียดอ่อน

เจอร์จากความขัดแย้ง และชี้แจงพฤติกรรมที่เข้าใจยากเพื่อสร้างความเข้าใจ บุคคล บางกลุ่มเลือกใช้งานเทคโนโลยีในลักษณะที่แตกต่างไปจากจุดประสงค์เดิม เช่น การปรับอุปกรณ์เพื่อสนับสนุนการสื่อสารทางอารมณ์ หรือใช้เกมเพื่อลด ความวิตกกังวลในสังคม นอกจากนี้ การแบ่งปันเทคโนโลยีที่มุ่งใช้งานส่วนตัว ร่วมกันก็ถือเป็นวิธีที่มีศักยภาพในการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีขึ้นระหว่างบุคคล

❖ หลักการสำคัญในการใช้เทคโนโลยีย้อนยุค

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีย้อนยุคเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างวัยให้ มีประสิทธิภาพนั้น Brown et al. (2003) ได้นำเสนอหลักการสำคัญในการเลือก เทคโนโลยีที่เหมาะสม โดยเน้นการพิจารณาจากประสบการณ์ของผู้สูงอายุ ซึ่ง จะช่วยให้พวกเขาสามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างมั่นใจและภาคภูมิใจ เช่น การใช้กล้องฟิล์มที่พวกเขาคุ้นเคยในวัยหนุ่มสาว หรือเครื่องเล่นแผ่นเสียงที่ เคยเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน การเลือกเทคโนโลยีในลักษณะนี้จะช่วย ให้ผู้สูงอายุรู้สึกมีคุณค่าและมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้

ขณะเดียวกัน Newman และ Hatton-Yeo (2008) ได้ศึกษาพบว่า การสร้าง บรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมมีความสำคัญไม่แพ้กัน โดยสภาพแวดล้อม ที่ผ่อนคลาย ไม่เร่งรัดหรือกดดัน จะช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และ ประสบการณ์อย่างเป็นธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น การจัดมุมฟังเพลงที่มีโซฟา สบาย ๆ ให้นั่งฟังด้วยกัน หรือการจัดพื้นที่สำหรับถ่ายภาพที่มีแสงสว่างเพียงพอและอุปกรณ์พร้อมใช้งาน จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการพูดคุยและแลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่างกัน

Routledge et al. (2012) ยังได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่า การจัดพื้นที่เฉพาะ สำหรับกิจกรรมเทคโนโลยีย้อนยุค เช่น ห้องหรือมุมสำหรับถ่ายภาพ มุม สำหรับฟังเพลง หรือพื้นที่สำหรับซ่อมแซมอุปกรณ์ จะช่วยสร้างความรู้สึก พิเศษและกระตุ้นการมีส่วนร่วมของสมาชิกได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการมีพื้นที่ เฉพาะจะช่วยสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้สมาชิกรู้สึกว่าเป็นช่วงเวลาพิเศษที่จะได้ใช้เวลาร่วมกัน

❖ กิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์

Sarpong et al. (2019) ได้ศึกษาและนำเสนอแนวทางการออกแบบ กิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการเริ่มต้นจากกิจกรรมพื้นฐานที่ทุกคน สามารถเข้าร่วมได้ เช่น การนั่งฟังเพลงจากแผ่นเสียงด้วยกัน การดูอัลบั้ม ภาพเก่าๆ หรือการสำรวจอุปกรณ์คลาสสิกที่มีอยู่ในบ้าน จากนั้นจึงค่อย ๆ พัฒนาไปสู่กิจกรรมที่ซับซ้อนมากขึ้น เช่น การเรียนรู้เทคนิคการถ่ายภาพด้วย กล้องฟิล์ม การล้างอัดภาพในห้องมืด หรือการซ่อมแซมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

โบราณ การค่อย ๆ เพิ่มระดับความซับซ้อนนี้จะช่วยให้สมาชิกทุกคนรู้สึกมั่นใจและสนุกกับการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน

Bennett et al. (2008) ได้เน้นย้ำความสำคัญของการสลับบทบาทระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยพบว่า การให้ผู้ช่วยได้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ด้านเทคนิคและประสบการณ์จะช่วยสร้างความภาคภูมิใจและความรู้สึกมีคุณค่า ขณะที่เยาวชนสามารถช่วยในการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมทางออนไลน์หรือแนะนำมุมมองใหม่ ๆ ในการใช้เทคโนโลยี เช่น การใช้สมาร์ตโฟนถ่ายภาพคู่กับกล้องฟิล์มเพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ หรือการแนะนำวิธีแชร์ภาพถ่ายฟิล์มลงโซเชียลมีเดีย การแลกเปลี่ยนบทบาทเช่นนี้จะช่วยสร้างการยอมรับและความเข้าใจระหว่างคนต่างวัย

Reynolds (2011) ได้แนะนำเทคนิคการสร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมร่วมกัน ผ่านการตั้งเป้าหมายที่เป็นรูปธรรม เช่น การวางแผนจัดนิทรรศการภาพถ่ายของครอบครัว การรวบรวมแผ่นเสียงให้ครบตามศิลปินที่ชื่นชอบ หรือการซ่อมแซมวิทยุโบราณให้กลับมาใช้งานได้ การมีเป้าหมายร่วมกันนี้จะช่วยสร้างแรงจูงใจและความรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อทำสำเร็จ นอกจากนี้ ยังควรมีการบันทึกพัฒนาการและความสำเร็จในแต่ละขั้นตอน เช่น การถ่ายวิดีโอระหว่างทำกิจกรรม การจดบันทึกเทคนิคที่ได้เรียนรู้ หรือการสร้างอัลบั้มรวมภาพถ่ายจากกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นความทรงจำที่ตีร่วมกันของครอบครัว

สะพานเชื่อมวัย จากอดีตถึงปัจจุบัน

ในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลก้าวกระโดดอย่างไม่หยุดยั้ง เราพบว่าความก้าวหน้าที่จะรวมเชื่อมโยงผู้คนเข้าด้วยกัน กลับกลายเป็นกำแพงที่แบ่งแยกคนต่างวัยในสังคมและครอบครัว แต่ท่ามกลางความเร่งรีบของโลกดิจิทัล เทคโนโลยีย้อนยุคได้พิสูจน์ให้เห็นถึงพลังในการเชื่อมต่อระหว่างวัยอย่างน่าประหลาดใจ ดังที่งานวิจัยได้ยืนยันถึงประสิทธิภาพในการลดช่องว่างระหว่าง Digital Natives และ Digital Immigrants

กล้องฟิล์ม แผ่นเสียงไวเนล และรถยนต์คลาสสิกไม่ได้เป็นเพียงอุปกรณ์ล้ำสมัย แต่เป็นประตูสู่การสนทนา การแบ่งปันประสบการณ์ และการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างคนต่างรุ่น เสียงตะเคกของเข็มบนแผ่นเสียง เสียงซัดเตอร์ของกล้องฟิล์ม หรือการซ่อมแซมรถยนต์คลาสสิก กลายเป็นจังหวะดนตรีที่ประสานความสัมพันธ์ในครอบครัวให้แน่นแฟ้นขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่า การใช้เทคโนโลยีแบบอนาล็อกสามารถกระตุ้นความทรงจำและสร้างความผูกพันระหว่างวัยได้อย่างมีนัยสำคัญ

ในวันที่สังคมกำลังตามหาทางออกของปัญหาช่องว่างระหว่างวัย คำตอบอาจไม่ได้อยู่ที่การไล่ตามความทันสมัย แต่อยู่ที่การหวนกลับไปมองสิ่งที่เคย

สร้างความทรงจำร่วมกัน การสนับสนุนการเรียนรู้ระหว่างวัยในระดับชุมชน และการพัฒนาโยบายที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างยุคเป็นสื่อกลาง อาจเป็นก้าวสำคัญในการสร้างความเข้าใจระหว่างคนต่างรุ่น

เทคโนโลยียุคจึงไม่ใช่เพียงกระแสนิยมชั่วคราววัย แต่เป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในการรื้อฟื้นความสัมพันธ์ และสร้างสะพานเชื่อมระหว่างอดีตกับปัจจุบัน ระหว่างความทรงจำกับความหวัง และระหว่างคนรุ่นเก่ากับคนรุ่นใหม่ ให้ได้มาพบกันที่จุดกึ่งกลางของความเข้าใจและการยอมรับซึ่งกันและกัน เพราะบางครั้ง การก้าวไปข้างหน้าอย่างยั่งยืน อาจต้องเริ่มจากการเรียนรู้ที่จะหันกลับไปมองอดีตด้วยสายตาที่เข้าใจ และหัวใจที่เปิดกว้าง

บทสรุป

ในโลกปัจจุบันที่เทคโนโลยีดิจิทัลกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน การนำเทคโนโลยียุคมาใช้ในครอบครัวไม่ได้เป็นเพียงการหวนคืนสู่อดีต แต่ยังเป็นการสร้างสะพานเชื่อมระหว่างคนต่างวัย ผ่านกิจกรรมที่ช่วยกระชับความสัมพันธ์และเสริมสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน หนึ่งในตัวอย่างที่เด่นชัดคือ แผ่นเสียงวินิล ซึ่งแม้จะเป็นสื่อที่ถูกแทนที่ด้วยการสตรีมมิ่งในยุคดิจิทัล แต่กลับได้รับความนิยมอีกครั้งในฐานะเครื่องมือที่เชื่อมโยงวัฒนธรรมดนตรีระหว่างรุ่น ผู้ปกครองสามารถแนะนำเพลงจากศิลปินในยุคของตน เช่น The Beatles หรือ Fleetwood Mac ให้ลูกหลานได้รู้จัก ในขณะที่เยาวชนสามารถแบ่งปันดนตรีร่วมสมัยจากศิลปินอย่าง Taylor Swift หรือ Harry Styles ให้กับผู้ใหญ่ การฟังแผ่นเสียงไม่เพียงแต่ช่วยสร้างบทสนทนาเกี่ยวกับดนตรี แต่ยังสร้างพื้นที่สำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาอุปกรณ์ เช่น การทำความสะอาดแผ่นและการจัดการเครื่องเล่น นอกจากนี้ การถ่ายภาพด้วยกล้องฟิล์ม ยังเป็นอีกหนึ่งเทคโนโลยียุคที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างวัย ความซับซ้อนของกระบวนการถ่ายภาพ เช่น การตั้งค่าความเร็วชัตเตอร์หรือรูรับแสง เป็นโอกาสให้ผู้ใหญ่ถ่ายทอดความรู้ ขณะเดียวกันเยาวชนก็สามารถนำเสนอมุมมองใหม่ในการถ่ายภาพที่เน้นความเป็นธรรมชาติและความสร้างสรรค์ ประสบการณ์ที่ได้จากการถ่ายภาพด้วยกล้องฟิล์มยังช่วยสร้างความอดทนและความละเอียดอ่อน ซึ่งเป็นคุณค่าที่มีความหมายในชีวิตครอบครัว รวมไปถึงการซ่อมและดูแลรถยนต์ คลาสสิกไม่ได้เป็นเพียงการรักษาสมบัติทางยานยนต์ แต่เป็นการสร้างสะพานแห่งความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนระหว่างรุ่น ผ่านการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และช่วงเวลาร่วมกันที่มีคุณค่า กระบวนการนี้ไม่เพียงพัฒนาความสามารถของสมาชิกแต่ละคน แต่ยังปลูกฝังรากฐานของความเข้าใจและความผูกพันในครอบครัวที่แข็งแกร่งและยาวนาน

การบริโภคเทคโนโลยียุคใหม่ไม่ได้มีความหมายเพียงแค่การใช้อุปกรณ์จากอดีต แต่ยังตอบสนองความต้องการเชิงจิตวิทยาในการเชื่อมโยงระหว่างอดีต ปัจจุบัน และอนาคต การฟังเพลงจากแผ่นเสียงหรือการถ่ายภาพด้วยกล้องฟิล์มช่วยให้สมาชิกในครอบครัวมีโอกาสสร้างช่วงเวลาแห่งความทรงจำร่วมกัน แบ่งปันเรื่องราวจากอดีตและมุมมองในปัจจุบัน พร้อมทั้งเสริมสร้างความเข้าใจในคุณค่าของสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ในชีวิต ดังนั้น เทคโนโลยียุคจึงไม่ใช่แค่สิ่งของที่สะท้อนความคิดถึงอดีต แต่ยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยกระชับความสัมพันธ์ในครอบครัว ผ่านการเรียนรู้ การแบ่งปัน และการสร้างช่วงเวลาที่มีความหมายร่วมกันในทุกช่วงวัย

เอกสารอ้างอิง

- ชนัญสุรา อรณพ ญ. อยุธยา. (2563). *การสื่อสารดิจิทัลระหว่างรุ่นอายุกับการเปลี่ยนแปลงของคุณค่าสู่การเป็นพลเมืองดิจิทัล*. คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ภูเก็ต เทพประทุม. (2566). *กาลปิตินฤมิตพุทธิภิรมย์: สัญญาการสื่อสารของเวลาและความทรงจำผ่านรถยนต์โบราณ*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. chrome-extension://efaidnbmninnibpcjpcglclefindmkaj/http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/4948/1/630430046.pdf
- สิทธิเดช มัยลาภ. (2565). *การเปลี่ยนผ่านวัฒนธรรมองค์กรในยุคดิจิทัล*. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (นวัตกรรมการทาง ธุรกิจ)มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Bennett, S., Maton, K., & Kervin, L. (2008). The 'digital natives' debate: A critical review of the evidence. *British Journal of Educational Technology*, 39(5), 775-786.
- Britt, R. (2023, January 28). *The best-selling vinyl records in 2022 reveal a very surprising trend: What does Dad Rock have in common with Taylor Swift*. Fatherly. <https://www.fatherly.com/entertainment/best-selling-vinyl-records-2022-taylor-swift-the-beatles-fleetwood-mac>
- Brown, S., Kozinets, R. V., & Sherry Jr, J. F. (2003). Teaching old brands new tricks: Retro branding and the revival of brand meaning. *Journal of Marketing*, 67(3), 19-33.
- Friemel TN. The digital divide hasgrown old: Determinants of a digitaldivide among seniors. *New Media & Society*. 2016;18(2):313-331.
- Gülen Sarial-Abi .(2017). Stitching time: Vintage consumption connects the past, present, and future. *Journal of Consumer Psychology*, 27(2): 182-194.
- Margaret E. Morris. (2020). Enhancing relationships through technology: directions in parenting, caregiving, romantic partnerships, and clinical practice. *Dialogues Clin Neurosci*. 2020 Jun; 22(2):151–160. doi: 10.31887/DCNS.2020.22.2/morris
- Multe, Z. (2024). *My most popular photos*. Lomograpy. <https://www.lomography.com/homes/lilizoe>.
- Newman, S., & Hatton-Yeo, A. (2008). Intergenerational learning and the contributions of older people. *Ageing Horizons*, 8(10), 31-39.
- Prensky, M. (2001). Digital natives, digital immigrants part 1. *On the Horizon*, 9(5), 1-6.
- Reynolds, S. (2011). *Retromania: Pop culture's addiction to its own past*. Faber & Faber.
- Richter, F. (2024, February 23). *Taylor Swift dominates U.S. vinyl sales*. Statista. <https://www.statista.com/chart/29200/best-selling-vinyl-albums-in-the-us/>
- Routledge, C., Wildschut, T., Sedikides, C., & Juhl, J. (2012). The power of the past: Nostalgia as a meaning-making resource. *Memory*, 20(5), 452-460.

- Roy Rillera Marzo. (2024). *Bridging the Gap: Understanding and Fostering Intergenerational Communication in the Digital Age*. In book: *Intergenerational Relations - Contemporary Theories, Studies and Policies*. DOI:10.5772/intechopen.1003205
- Sarpong, D., Dong, S., & Appiah, G. (2019). Vinyl never say die: The re-emergence of the physical format in a digital age. *Technological Forecasting and Social Change*, 145, 136-144.
- Shhquiet. (2022, April 12). *Family bonding through film: Philippe and Zoé Multeau*. Lomography Magazine. <https://www.lomography.com/magazine/348271-family-bonding-philippe-lilizoe>
- Volkswagen Newsroom. (2020, June 19). *A Florida father-son mechanic duo restores vintage Volkswagens*. <https://www.conceptcarz.com/a37627/restore-vintage-volkswagens.aspx>